

یازده قطعه از عکس های سروش کیایی در قطع ۱ متر در ۱ متر (۲ فریم) ، ۸۰ سانت در ۸۰ سانت (دو فریم) و ۶۰ سانت در ۶۰ سانت (۷ فریم) سیاه و سفید با قاب مشکی و بدون پاسپارتو در گالری آرت از ابتدای آذر ماه به نمایش در آمده است. همه عکسها با دوربین آنالوگ قطع بزرگ گرفته شده اند. انتخاب لنز با دهانه متفاوت از دوربین موجب شده تا همه عکسها واجد قاب دایره ای سیاه رنگ شوند.

در این مجموعه کوچک ظاهرا تلاش شده است تا ساختمان سازی بی رویه امروز شهر تهران و لجام گسیختگی آن به تصویر کشیده شود اما در کل از ۴ یا ۵ پروژه ساختمانی از زوایای مختلف عکس برداری شده است. شاید بهتر بود بجای تکرار عکس از یک ساختمان ، به پروژه های بیشتری پرداخته میشد - کاری که در فضای شهری امروز تهران امری بسیار سهل و دست یافتنی است - تا منظور عکاس در سطح وسیع تری انعکاس یابد.

تکنیک استفاده از لنز با سایز متفاوت، قطعا دشواری زیادی به همراه داشته ولی به بیان عکاسانه کمک شایانی کرده است اما بجای آن اگر از پاسپارتو استفاده میشد همچنان تاثیر خوبی بر مخاطب برجای میگذاشت. عبارت "آسمان آبی ، زمین پاک " در یکی از عکسها جلب توجه میکند. از آنجا که این جمله در همه پروژه های ساختمانی تهران بایستی دیده شود، انعکاس آن در بقیه عکسها نیز میتوانست ، رساندن پیام بیانیه نمایشگاه را برای عکسها ساده تر کند.

هماهنگی بین پلان عکسها دیده نمیشود. نمای نزدیک و زاویه بسته در برخی از آنها به ناگاه به نمای دور و زاویه باز در برخی دیگر جهش میکند و بیننده را سرگردان میگذارد همچنین در بعضی از عکسها شاهد بازی فرمهای بصری به گونه ای زیبا و هماهنگ هستیم و در برخی دیگر لانگ شاتی از یک نمای شهری را میبینیم.

به نظر میرسد که در همه بخشهای این پروژه ، شتابزدگی موجب فروکاستن از کیفیت کار عکاس بوده است. شتابی که حتا در غلط املایی بیانیه نیز به وضوح قابل دیدن است.